

Czym jest Msza święta? Nazwy Sakramentu Eucharystii.

Katechizm Kościoła Katolickiego używając wielu określeń wyraża, jak wielkie jest bogactwo tego sakramentu. Mówi, że jest on: Eucharystią, Wieczerzą Pańską, łamaniem Chleba, Zgromadzeniem eucharystycznym, Pamiątką męki i zmartwychwstania Pana, Najświętszą Ofiarą, Świętą i Boską liturgią, Komunią, Mszą świętą. Każde z tych określeń uwypukla jakiś aspekt Najświętszego Sakramentu.

1. **Eucharystia** – słowo pochodzące z języka greckiego, a oznaczające „dziękczynienie”. Przyszliśmy w dzień Pański podziękować Bogu za wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło zbawienia, jak to słyszeliśmy podczas liturgii Wigilii Paschalnej¹.

2. Msza święta jest **Wieczerzą Pańską**, gdyż, z jednej strony, wspomina Ostatnią Wieczerzę, którą Pan Jezus spożył ze swoimi uczniami w przeddzień swej męki, ustanawiając wtedy sakrament Eucharystii; z drugiej zaś strony jest zapowiedzią uczt zbawionych, określonej w ostatnie księdze Pisma Świętego, w Księdze Apokalipsy, jako „ucztę godów Baranka”².

3. **Łamanie Chleba**. Ten obrzęd, charakterystyczny dla żydowskiego posiłku, gdy gospodarz przy stole rozdzielał chleb, wykorzystał Pan Jezus podczas Ostatniej Wieczerzy. Po tym goście rozpoznali Go uczniowie idący do Emaus, gdy zasiedli z Jezusem do posiłku. Pierwsi chrześcijanie chętnie nazywali Mszę świętą właśnie „łamaniem chleba”. Oznaczało to bowiem, że wszyscy, którzy spożywają z tego samego Chleba są wspólnotą, są jedno z Chrystusem i między sobą.

4. Msza święta jest **Zgromadzeniem eucharystycznym**. Zeszliśmy się na to święte miejsce nie po to, by stworzyć zwykłe zgromadzenie ludzi, ale zgromadzenie uczniów Chrystusa. Na tym zgromadzeniu jesteśmy widzialnym znakiem Kościoła. Zgromadzenie to jest wyjątkowe i wielkie, bo zebrane, by sprawować pamiątkę Pana.

5. Jaką sprawujemy pamiątkę? **Pamiątkę męki i zmartwychwstania** Pana Jezusa. Nie chodzi tutaj o zwyczajne wspomnianie przeszłości, jak to robimy np. patrząc na fotografie naszych przodków. Chodzi o pamiątkę żywą, uobecnioną. Święty papież Jan Paweł II nauczał, że „wspominać to przywoływać w sercu, myślą i uczuciem, ale również celebrować obecność. Eucharystia (...) zdolna jest zachować w nas żywą pamięć o Bożej miłości”³.

6. O Mszy świętej mówimy także, że jest **Najświętszą Ofiarą**. Kościół naucza nas, że: Ofiara Chrystusa i ofiara Eucharystii są jedyną ofiarą. „Jedna i ta sama jest bowiem Hostia, ten sam ofiarujący – obecnie przez posługę kapłanów – który wówczas ofiarował siebie na krzyżu, a tylko sposób ofiarowania jest inny... A skoro w tej Boskiej ofierze, dokonującej się we Mszy świętej, jest obecny i w sposób bezkrwawy ofiarowany ten sam Chrystus, który na ołtarzu krzyża ofiarował samego siebie w sposób krwawy, ofiara ta jest naprawdę przebłagalna”⁴.

¹ Por. kolekta po I czytaniu Wigilii Paschalnej.

² Zob. Ap 19, 9.

³ Por. Jan Paweł II, Katecheza podczas audiencji generalnej, dn. 4.10.2000 roku.

⁴ Zob. KKK 1367.

7. Eucharystia jest **Świątą i Boską liturgią**. Celebrowanie tego sakramentu jest zajmuje centralne miejsce w całej liturgii Kościoła. To spośród świętych sakramentów – Sakrament Najświętszy. To chwila, w której „się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi”⁵.

8. Eucharystia nazywana jest także **Komunią**, bo przez ten sakrament łączymy się – tworzymy Komunię z Chrystusem. Ona pomaga nam także budować komunie, czyli wspólnotę między sobą. Głęboko wyraził tę prawdę papież Benedykt XVI, gdy napisał: „Zjednoczenie z Chrystusem jest jednocześnie zjednoczeniem z wszystkimi, którym On się daje. Nie mogę mieć Chrystusa tylko dla siebie samego; mogę do Niego należeć tylko w jedności z wszystkimi, którzy już stali się lub staną się Jego”⁶.

9. I ostatnie, najbardziej znane nam i najczęściej używane określenie to: **Msza święta**. Pochodzi ono od łacińskiego słowa: „missio”, co znaczy „posłanie”. Nasze spotkanie z Chrystusem nie ma się skończyć wraz z zakończeniem sprawowania liturgii. Z tej świątyni jesteśmy posłani do świata, do naszej codzienności. Mamy tam zanieść Jezusa, Jego miłość i pokój. „Idźcie w pokoju Chrystusa” – to będą ostatnie słowa wypowiedziane podczas Mszy św. przez kapłana, zobowiązujące nas do tego, by przez nasze czyny, słowa i sposób bycia⁷, Jezus objawiał się światu.

⁵ Por. Orędzie Wielkanocne z Wigilii Paschalnej.

⁶ Benedykt XVI, encyklika „Deus Caritas est”, nr 14.

⁷ Por. Benedykt XVI, adhortacja „Sacramentum Caritatis”, nr 85.